

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Κρ. 6,1 Οι Ισραηλίτες όμως έπραξαν (πάλι) το κακό ενώπιον του Κυρίου. Γι' αυτό ο Κύριος τους παρέδωσε στα χέρια των Μαδιανιτών για επτά χρόνια.

Κρ. 6,2 Οι Μαδιανίτες υπέταξαν τους Ισραηλίτες και οι Ισραηλίτες εξαιτίας των Μαδιανιτών έφτιαξαν για τους εαυτούς τους τις τρύπες στα όρη και τα σπήλαια και τα κρεμαστά (Οχυρώματα).

Κρ. 6,3 Διότι όταν έσπερναν οι Ισραηλίτες, ανέβαιναν οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και οι άνθρωποι της Ανατολής μαζί τους και στρατοπέδευαν εναντίον τους.

Κρ. 6,4 Και αφάνιζαν τους καρπούς τους μέχρι την Γάζα. Δεν άφηναν στην χώρα του Ισραήλ τροφές για να ζήσουν, ούτε στα ζώα ταύρο ή όνο.

Κρ. 6,5 Διότι αυτοί ανέβαιναν με τα υπάρχοντά τους και οι σκηνές τους ήταν σαν τις ακρίδες στο πλήθος. Αυτοί και οι καμήλες τους ήταν αναρίθμητοι και έρχονταν στην χώρα του Ισραήλ και την κατέστρεφαν.

Κρ. 6,6 Έτσι οι Ισραηλίτες επτώχευσαν υπερβολικά εξαιτίας των Μαδιανιτών.

Κρ. 6,7 Τότε φώναξαν οι Ισραηλίτες στον Κύριο (για βοήθεια) εξαιτίας των Μαδιανιτών

Κρ. 6,8 Και ο Κύριος έστειλε προς αυτούς έναν προφήτη, ο οποίος τους είπε: « Αυτά λέγει ο Κύριος ο Θεός Ισραήλ: { Εγώ είμαι Αυτός που σας ανέβασα από την χώρα της Αιγύπτου και σας έβγαλα από τον οίκο της δουλείας σας

Κρ. 6,9 Και σας έσωσα από τα χέρια της Αιγύπτου και από όλους όσους σας έθλιβαν. Και αφού τους έδιωξα από μπροστά σας, σας έδωσα την γη τους.

Κρ. 6,10 Και είπα σε σας ότι Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας και να μη σεβασθείτε τους θεούς των Αμορραίων, στην γη των οποίων κατοικείτε «αλλά δεν ακούσατε την φωνή μου!».

Κρ. 6,11 Και ήλθε άγγελος Κυρίου και εκάθισε κάτω από την δρύ του Ιωάς, πατέρα του Εσδρί, στην Εφραθά. Και ο Γεδεών ο υιός του ράβδιζε σιτάρι στο πατητήρι (κρυφά) για να διαφύγει από την προσοχή των Μαδιανιτών.

Κρ. 6,12 Τότε φάνηκε σ' αυτόν ο άγγελος του Κυρίου και του είπε: « Ο Κύριος είναι μαζί σου, ισχυρέ των δυνάμεων»

Κρ. 6,13 Ο Γεδεών όμως του απάντησε: « Με συγχωρείς, κύριέ μου, αλλά, εάν είναι ο Κύριος μαζί μας, γιατί μας βρήκαν τα κακά αυτά; Που είναι όλα τα θαυμάσιά του, τα οποία μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας λέγοντας ότι ο Κύριος μας ανέβασε από την Αίγυπτο; Τώρα μας εγκατέλειψε και μας παρέδωσε στα χέρια της Μαδιάμ.»

Κρ. 6,14 Κοίταξε όμως αυτόν ο άγγελος του Κυρίου και είπε: «Πήγαινε με την δύναμή σου αυτή και θα σώσεις τον Ισραήλ από τα χέρια της Μαδιάμ. Να! Σε απέστειλα.»

Κρ. 6,15 Είπε δε ο Γεδεών προς αυτόν: «Με συγχωρείς, κύριέ μου! Πως θα σώσω τον Ισραήλ; Η πατριά μου είναι αδύναμη μέσα στην φυλή του Μανασσή και εγώ είμαι ο μικρότερος στην οικογένεια του πατέρα μου.»

Κρ. 6,16 Και είπε ο άγγελος του Κυρίου προς αυτόν: « Ο Κύριος θα είναι μαζί σου και θα χτυπήσεις την Μαδιάμ σαν να ήταν ένας άνθρωπος.

*****

Μετά την Δεββώρα και τον Βαράκ το βιβλίο των Κριτών μας παρουσιάζει τον κριτή Γεδεών. Η καινούρια ιστορία αρχίζει με τον ήδη γνωστό τρόπο: Οι Ισραηλίτες αμαρτάνουν και ο Κύριος για να τους συνετίσει, επιτρέπει σε ένα ξένο λαό να τους καταδυναστεύει για ένα μικρό διάστημα. Στην συνέχεια ο λαός συνετίζεται και μετανοεί και ο Κύριος τον βοηθά να

αποτινάξει τον ξένο ζυγό με έναν αρχηγό, τον οποίο αναδεικνύει για να τον σώσει.

Στην παρούσα περίπτωση ο εχθρός, ο οποίος καταδυναστεύει τον Ισραήλ είναι οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και οι «υιοί ανατολών», (στιχ. 3) ένας άγνωστος λαός προερχόμενος από κάποια ανατολική περιοχή. Όλοι αυτοί, αμέτρητοι στον αριθμό «σαν τις ακρίδες» (στιχ. 5) ένωναν τις δυνάμεις τους, περνούσαν τον Ιορδάνη και λεηλατούσαν την Παλαιστίνη. Εισέβαλλαν όταν ωρίμαζαν οι καρποί και δεν άφηναν ίχνος από τροφές που προορίζονταν, τόσο για τους ανθρώπους όσο και για τα ζώα.

Δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς σε πόσο δύσκολη κατάσταση θα ευρέθησαν οι Ισραηλίτες από τους επιδρομείς: «Καί ἐπτώχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπό προσώπου Μαδιάμ» (στιχ. 6). Οι επιδρομείς άρπαζαν όλον τον πλούτο της χώρας. Για να διαφυλάξουν οι Ισραηλίτες έστω και κάποια ελάχιστα πράγματα, για να επιβιώσουν αναγκάστηκαν, όπως μας λέει το κείμενο, να κατασκευάσουν κρυψώνες σαν αετοφωλιές και οχυρώματα στα σπήλαια και στις τρύπες της γης. (στιχ. 2). {Στην ίδια δεινή κατάσταση με τον Ισραήλ έρχεται και κάθε άνθρωπος όταν τα πάθη και οι αμαρτίες του λεηλατούν την ψυχή, την αρπάζουν μακριά από την ελευθερία που της παρέχει ο πανάγαθος Θεός και την υποτάσσουν και την σκλαβώνουν στον μισάνθρωπο Διάβολο. Η ψυχή φτωχαίνει, ερημώνει, ταλαιπωρείται και δεινοπαθεί, όταν με οποιονδήποτε τρόπο απομακρύνεται από τον Θεό και το θέλημά Του.}

Μπροστά στην αφόρητη αυτή κατάσταση ο λαός έκραξε για βοήθεια προς τον Κύριο (στιχ. 7), και Εκείνος έστειλε έναν προφήτη για να τους κάνει γνωστή την αμαρτία τους και συνακόλουθα και την αιτία των κακών που τους βρήκαν:

« Σας έβγαλα από την Αίγυπτο, από τον οίκο της δουλείας....έδιωξα από μπροστά σας όλους τους εχθρούς σας, σας έδωσα την γη τους και είπα ότι Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας. Να μην λατρεύσετε τους θεούς των Αμορραίων...αλλά εσείς δεν με ακούσατε!»

Δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς εμφανίστηκε ο προφήτης αυτός, αλλά ο Γεδεών στην συνέχεια (στιχ. 13) φαίνεται ότι δεν είχε ακούσει τους λόγους του. Ο Θεός πάντως, από τη αρχαία αυτή εποχή, σε κάθε ευκαιρία και με κάθε τρόπο διεμήνυε στους Ισραηλίτες τα σφάλματά τους και τους οδηγούσε ως στοργικός Πατέρας στην αληθινή θεογνωσία, όπως και σ'αυτή την περίπτωση με την εμφάνιση του προφήτη.

Ο Θεός όμως δεν έμεινε μόνο στην αποστολή του προφήτη. Ανέδειξε και τον άνθρωπο με την βοήθεια του οποίου θα ανακτούσαν οι Ισραηλίτες την ελευθερία τους. Έναν άνθρωπο γνήσιο στην ψυχή και στα θρησκευτικά του αισθήματα, τον Γεδεών, τον οποίο κάλεσε να αναλάβει το βαρύ αυτό έργο. Η κλήση του Γεδεών έγινε από τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος

εμφανίστηκε σ' αυτόν με μορφή «Αγγέλου του Κυρίου», τον οποίο αναφέρει συχνά η Παλαιά Διαθήκη. Δεν πρόκειται για έναν συνήθη άγγελο, αλλά, σύμφωνα με την διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας μας, για τον ίδιο τον Υιό του Θεού, ο οποίος και πριν την σάρκωσή Του εμφανιζόταν στον λαό Του. Φαίνεται δε πολύ καθαρά στην παρούσα περικοπή ότι πρόκειται για τον ίδιο τον Θεό, αφού στο Εβραϊκό κείμενο αυτός που ομιλεί με τον Γεδεών αναφέρεται ως «ο Κύριος».

{ Και αν στην Παλαιά Διαθήκη ο Ισραήλ είχε δει τον Κύριο μόνο με την μορφή αγγέλου και παρόλ' αυτά διασώθηκε και επέστρεψε στον σωστό δρόμο κατόπιν των εντολών και των παραινεσέων Του, έπειτα δε πάλι έπεσε και πάλι σηκώθηκε με τον ίδιο τρόπο, σε πόσο πιο τραγική θέση βρισκόμαστε όλοι εμείς, οι οποίοι είδαμε τον ίδιο τον Κύριο να γεννάται ως ένας από μας, να περπατά ανάμεσά μας, να διδάσκει, να επιτελεί θαύματα μεγάλα και σημεία, που έφτασαν ως την ανάσταση νεκρών και από κει ως την μεγαλύτερη, την πιο σπουδαία, την όντως σωτήριο, την δική Του Ανάσταση, και που όμως κάθε μέρα, ηθελημένα αποσκιρτάμε από κοντά Του, Τον αμφισβητούμε, Τον αρνούμαστε και Τον βγάζουμε από την ζωή μας, προτιμώντας τον «Μαμμωνά», και την ζωή του κόσμου; Ας θυμηθούμε τους λόγους του Κυρίου στο κατά Ιωάννην Ευάγγελιο: «... εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ιω.(15, στιχ. 22-24)}

Εμφανίστηκε ο Κύριος στον Γεδεών με την μορφή αγγέλου κάτω από μια δρυ, η οποία ανήκε στον πατέρα του Γεδεών, τον Ιωάς και του απηύθυνε χαιρετισμό σύμφωνα με την αποστολή που επρόκειτο να του αναθέσει: « Ο Κύριος μαζί σου, ισχυρέ στην δύναμη!» Ο Γεδεών, ο οποίος δεν κατάλαβε την έννοια των λόγων του αγγέλου, σαν να πληγώθηκε μόλις άκουσε τον χαιρετισμό. Και τότε εξέφρασε το παράπονο που τον κατέτρωγε εσωτερικά : «Εάν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί μας βρήκαν τα κακά αυτά; Που είναι όλα τα θαυμάσια Του, τα οποία μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας;»

{Το ίδιο ερώτημα, απευθύνεται πολλές φορές προς τους Χριστιανούς από ανθρώπους εκτός Πίστεως εν είδει αμφισβητήσεως προς την αλήθειά Της και προς την ίδια την ύπαρξη του Θεού. Θα τους ακούσουμε να λένε: «Αν υπάρχει Θεός γιατί υπάρχει δυστυχία, φτώχεια και πόλεμοι και καταστροφές στον κόσμο;» Και αυτή η αμφισβήτηση είναι λίγο πολύ αναμενόμενη από ανθρώπους κοσμικούς, που δεν έχουν ηθελημένα ή αθέλητα επαφή με την ζωή της Εκκλησίας και επομένως αγνοούν τα περί της Θείας Πρόνοιας και των τρόπων με τους οποίους πάντα εκδηλώνεται αυτή προς τους ανθρώπους.

Το ίδιο ερώτημα όμως, ως παράπονο, ακούγεται πολλάκις ακόμη και από ευσεβείς ανθρώπους, κάθε φορά που κάποια μικρότερη ή μεγαλύτερη δυσκολία, στεναχώρια ή ασθένεια βρεθεί μπροστά τους. Κλονίζονται, απελπίζονται και αμέσως απορούν, αν όλα όσα ζουν και διδάσκονται μέσα στην Εκκλησία είναι αλήθεια και αναρωτιούνται σαν τον Γεδεών, αν ο Θεός τους έχει εγκαταλείψει.

Ο Θεός όμως, ποτέ δεν εγκαταλείπει τον άνθρωπο, τον οποίο αγάπησε τόσο πολύ ώστε «ὥστε τὸν Υἱὸν (του) τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.». Ο λόγος του Κυρίου στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο είναι σαφής, σπουδαίος και γεμάτος ελπίδα: «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος"»

Άλλοτε πρόσκαιρα και άλλοτε μόνιμα και σταθερά εθελουφλούμε μπροστά στο γεγονός ότι οι δικές μας ελεύθερες επιλογές και αποφάσεις, οι δικές μας πράξεις και παραλείψεις, ο δικός μας κοσμικός και αμαρτωλός τρόπος ζωής, τα δικά μας πάθη, με πρώτο και μεγαλύτερο τον άκρατο εγωισμό μας ευθύνονται για όσα δεινά συμβαίνουν στην ζωή μας: «Διό και παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας.» (Προς Ρωμαίους Κεφ. 1 στιχ 24.)

Πολλάκις ζητάμε από τον Θεό με επιμονή, όχι να μας φωτίσει και να μας ενισχύσει, ώστε να αγωνιστούμε τον καλόν αγώνα και έτσι να βρούμε λύσεις στα προβλήματά μας, αλλά να παρέμβει με έναν τρόπο απόλυτο, καταλυτικό, αυτόματο, σχεδόν μαγικό και να μας σώσει «θέλουμε δεν θέλουμε», στερώντας μας όμως κάθε δικαίωμα επιλογής. Είναι σαν να λέμε «Γιατί ο Θεός δεν παρεμβαίνει στην ανθρώπινη ιστορία, για να φέρει αιώνια ευτυχία και ζωή;» θέλοντας να απεκδυθούμε κάθε ευθύνη για την κατάσταση στην οποία έχει φτάσει η ψυχή μας, η κοινωνία μας και ολόκληρη η ανθρωπότητα. Ο Κύριος όμως αναμένει την δική μας προαίρεση και την αξιοποίηση της ελευθερίας μας προς όφελος πνευματικό. Περιμένει την ειλικρινή μετάνοιά μας και την αλλαγή ζωής για να πορευθούμε με σίγουρα και σταθερά βήματα προς την σωτηρία. }

Στον λόγο του Γεδεών ο Κύριος απάντησε αναθέτοντας πλέον ξεκάθαρα σ'αυτόν την αποστολή του. «Πήγαινε με την δύναμη σου αυτή να σώσεις τον Ισραήλ από την Μαδιάμ. Ιδού σε απέστειλα!» Με το σαφέστατο μήνυμα αυτό του αγγέλου ο Γεδεών αντιλήφθηκε ποιος ήταν ο συνομιλητής του. Προέβαλε όμως και πάλι τους δισταγμούς του : «Πως θα σώσω τον Ισραήλ; Κατάγομαι από αδύναμη πατριά μέσα στην φυλή του Μανασσή και εγώ είμαι ο μικρότερος στο σπίτι του πατέρα μου». Σε αυτή την νέα αντίρρησή του ο

Κύριος απήντησε: « Εγώ θα είμαι μαζί σου και θα χτυπήσεις την Μαδιάμ σαν να ήταν ένας άνθρωπος »

{ Στους λόγους αυτούς του Κυρίου προ τον Γεδεών βρίσκεται και η απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα. Η παρουσία του Θεού κοντά μας είναι αυτή που μας δίνει σθένος να πετύχουμε καθετί, το οποίο με τα ανθρώπινα μέτρα μοιάζει αδύνατο και ακατόρθωτο. Η Θεία Χάρη είναι αυτή που μεταβάλλει τον άνθρωπο και τον οδηγεί « από ασθενείας εις δύναμιν, από ὀλιγοψυχίας εις παράκλησιν ». Η εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού και η με ταπείνωση υπακοή στο θέλημά Του μας καθιστούν δυνατούς στους πνευματικούς αγώνες εναντίον της αμαρτίας και των παθών, νικητές εναντίον του διαβόλου και των παγίδων του, μέλη τίμια της Εκκλησίας και κληρονόμους της Βασιλείας Του. Ας αναλάβουμε λοιπόν ο καθένας την αποστολή του και ας πορευθούμε προς την αιωνιότητα. Ίδού ἡμᾶς ἀπέστειλεν Κύριος ὁ Θεός! }